

Lijden

Vandaag aflevering 13 in de rubriek 'Genade geneest'.

Van onze Heiland belijden wij, dat Hij geleden heeft. Geleden.

Ja, Hij onderging lijden. En lijden is een woord om er bang van te worden. Maar de zaak, die door het woord lijden wordt aangeduid is nog veel verschrikkelijker.

En er wordt wat geleden, hier op aarde. Het is niet zomaar dat deze aarde wel eens een jammerdal wordt genoemd. Daar is een oorzaak voor.

Wat wordt er lichamelijk veel geleden. Kom maar eens in de ziekenkamers, of in de ziekenhuizen. Ondanks de vele pijnstillende en verdovende middelen, die de wetenschap heeft uitgevonden, en die door de dokters worden toegepast, blijft er nog heel wat te lijden over. Voor menig een die in de Heere gestorven is, was de dood een ware uitkomst, echt een verlossing uit het lijden van de tegenwoordige tijd.

Maar misschien nog meer dan lichaamssmart wordt er zielepijn geleden. Wat een tranen worden er vergoten over gebroken verwachtingen, kapotgeslagen idealen. Tranen vergoten in mislukte, ongelukkige huwelijken. Tranen over kinderen, die de rechte weg verlaten en weigeren kinderlijke eerbied aan hun ouders te betonen. Tranen over verbroken vriendschappen. En ga zo maar door. Wat een slapeloze nachten en sombere dagen worden er doorleefd.

En dat het zo is, dat dit lijden er is, dat is geen toevalligheid. Het lijden is geen noodzakelijk aanhangsel van het mens-zijn, evenmin als de dood dit is. Zo wordt het wel eens voorgesteld. Neen, het lijden wordt door God gezonden, gehanteerd als Zijn gesel, omdat wij van Hem afgefallen zijn, tegen Hem zijn opgestaan.

Het lijden is vrucht en straf van de zonde. 'Waren er geen zonden, dan waren er geen wonden'. Eens is er een tijd geweest - wellicht heel kort - toen er geen

lijden was. Van zulk een blijde tijd kunnen wij ons eenvoudig geen voorstelling maken.

Zal hij ook weer terugkomen die tijd, zulk een tijd? Is er wel verlossing mogelijk voor het lijden?

Verlossing? Ja, als die niet komt, dan komt er aan het lijden nooit een eind. Dan gaat het lijden van de tegenwoordige tijd over in een eeuwig lijden, zo zwaar, dat het tegenwoordig lijden er kinderspel bij is.

Dat is ook een van de gruwelijkheden bij de zogenaamde euthanasie of milde dood. De bedoeling mag dan zijn om iemand uit het lijden van de tegenwoordige tijd te verlossen, en men bedenkt niet, of gelooft niet, dat men hem naar duizendmaal erger pijn zendt.

Is er verlossing van pijn, hier en hiernamaals mogelijk? Ja, als de zondesschuld wordt weggedaan. Dan alleen.

Maar – Gode zij dank – dat is gebeurd. Dat heeft onze Christus gedaan. Dat leert ons het Woord van God met grote nadruk en met blijde ernst. Want de toorn van God, die ontstoken was over onze zonde heeft Hij geblust. Hij bracht verzoening aan. De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem en door Zijn striemen hebben wij genezing ontvangen.

En is dan nu het lijden weggenomen? Gods Woord leert het ons wel anders. En als dat Woord het ons niet leerde, dan zeker wel de levenspraktijk. Wat wordt er – ondanks het volbrachte werk van Jezus Christus – nog veel geleden.

Maar voor wie gelooft in Hem, is het lijden geen straf, geen vergelding, geen betaling voor de zonde. Ook van het lijden kunnen wij zeggen, dat het is het pad dat ons naar het eeuwige leven brengt. Zeker, wij kunnen niet zeggen – en moeten het ook maar niet proberen – waarom de een van Gods kinderen zoveel meer moet lijden dan de ander. Dat laten wij aan Hem over, aan Zijn wijsheid, die ons leert, dat alle dingen medewerken ten goede diegenen, die Hem liefhebben.

En wij allen, die Hem liefhebben en door Zijn Woord en Geest ons laten leiden, zullen eenmaal daar zijn, waar niemand meer zal zeggen: ik ben ziek, want het volk dat daar woont, zal vergeving van ongerechtigheid hebben. Daar zijn alle tranen afgewist, want de dood is er niet meer, noch geklaag, noch rouw, noch

moeite.

Wat een toekomst is dat!